కీలుకత్తిపీట

సీతమ్మగారింటికి రావడంతోనే, కామాక్షమ్మ కనుపించినవి రాశిగా పోసున్న మామిడికాయలు!—వాటిని చూడడంతోనే—"ఇంకా తరగలేదేమీ!" అని అడిగింది కామాక్షమ్మ గోడకు చేరబెట్టి ఉన్న పీటను తనే స్వయంగా వాల్చి కూర్చుంటూ.

"ఎలా తరగడం చెప్పండి!—మా మోన్లు కత్తిపీటతో అవి నేను తరగలేనాయె!... కీలుకత్తిపీటకోసం ఉదయం నుంచీ వ్యాపకం చేస్తున్నాను. కానీ, ఉన్నా లేదనేస్తున్నారు కొందరు వాళ్ళ కొంపేమిటో మునిగిపోతుందన్నట్టు." అంది సీతమ్మ తనూ ఓ పీట తెచ్చుకొని ఎదురుగా వేసుకొని కూర్చుంటూ.

"ఏం!?—రమణమ్మగారింట్లో ఓటున్నాదిగా!... ఆవిణ్ణడిగారా?"

"అడక్కేం!... అందరికన్నా ముందావిడనే అడిగేను. చక్కా లేదని చెప్పేసింది."

"ఏమిటీ, లేదని చెప్పేసిందా?...బలే బాగుంది వరస!—... మేమే అమ్మేసేమండీ వాళ్ళకో కీలుకత్తిపీట ఆరు రూపాయలకు!... అంత నిర్మొహమాటంగా ఎలా చెప్పేసిందో గానీ. అంత మహా బోడి భాగ్యానికే ఆ దాపరికమెందుకు చెప్పండి?!"

"ఏమో మరి!... ఓగంటలో ఇచ్చేస్తా ఓ మారివ్వండి అని అడిగా—......

"అయ్యో! ఏం మహా భాగ్యం కనక!—ఉంటే ఇవ్వనటండీ." అందామె. అలా ఆమె అన్నా నే నూరుకోలేదు. కామాక్షమ్మగారు మీకా మధ్య నమ్మేసినదో ఉండాలికదా! అనడిగేను నిలవదీసి!—'ఓహో!... అదా, మా తమ్ముడుగారికి కావాలంటే ఇచ్చేసేమండీ!—" అంది. ఇకేమనడిగేది చెప్పండి?!".

"అదేమిటండీ అంత దాపరికం?!—వాళ్ళ తమ్ముడుగారికి ఇవ్వలే దెవ్వరికీ ఇవ్వలేదు. వాళ్ళింట్లోనే ఉంది!—నాకా సంగతి బాగా తెలుసు. తమ కత్తిపీటరిగిపోతుందేమోనని భయం కాబోలు!" అంది కామాక్షమ్మ చేతు లూపుకుంటూ.

"ఏమో మరి!— లేదు ఖచ్చితంగా చెప్పేసిందామె!" అంది సీతమ్మ.

"అసలామె తత్వమే అంతండి!—ఆ మధ్యని మా అక్కా బావా వచ్చినప్పుడు 'కొంచెం మజ్జిగ చుక్కుంటే ఇవ్వండి రమణమ్మగారూ?' అని నోరు విడిచి అడిగేను వాళ్ళకు రెండు పాడిగేదె లున్నాయి కదా అని. ఏమందో తెలుసాండి?!—'అయ్యో పిన్నిగారూ,!—అడక్కడక్క అడిగేరు—నిజంగా నాకెంతో చిన్నతనంగా. ఉంది లేదని చెప్పడానికి!... నిన్నా నా పాలన్నీ కుండలోఉంచి పొయ్యిమీద పెడదా మనుకుంటూ ఉండగా నే మా నానిగాడు కుండెడు పాలనూ తిరగ తోసేసేడు. ఇవాళ్టికి మేమే కొంచెం మజ్జిగ కొనుక్కున్నాము.' అంది. అవాళ మధ్యాహ్నం వాళ్ళ అప్పారావుగాడిని పిలిచి అడిగేను, నిజం తెలుసుకుందామని!—అవాళ వాళ్ళు చక్కా పెరుగూ అన్నం తిన్నారుట!—మరి చూశారా ఆమె లోభత్వం?!—కాసింత మజ్జిగ చుక్కిస్తే ఏమయిపోతుంది చెప్పండి?! ఊరికినే పారబొయ్యడానికి ఒప్పుకుంటుందిగాని, మనలాంటి వాళ్ళకో ఇంత ఇవ్వడానికి దాని మనసొప్పదండీ!" అని రమణమ్మ మీద తన కున్న కుళ్ళు నంతటినీ వెళ్ళగక్కింది కామాక్షమ్మ.

"ఇంకో గమత్తు చూచేరు కారు!—తెల్లారి లేచి మనింటికి చీటికీ మాటికీ వచ్చేసి ప్రతీదీ పట్టుకెళిపోతుంది. మా ఇడ్డెన్లపాత్ర నాలుగు నెలల క్రిందట పట్టుకెళిపోయింది. వాళ్ళింటికెవరో చుట్టాలొచ్చే రిడ్డెన్లు చెయ్యాలంటూ!—ఇప్పటికివ్వలేదు చూడండి. ఏలా ఉందో! ఇవాళేలానా కబురుపెడతా నిచ్చెయ్యమని. మందికత్తిపీట వ్వడానికే అంతలా చస్తున్నప్పుడు నేను మాత్రం ఏదయినా ఎందుకివ్వాలి? ఇకనుంచీ నేనూ ఏవీ ఇయ్యను అక్కడికి కదుతుందా రోగం!—మనలో మనం ఏది లేకపోయినా సర్దుకుపోవాలిగానీ, ఇలా ఒంటెత్తుగా ఉంటే ఎలా చెప్పండి?!" అనంది సీతమ్మ.

"ఆ!—మీ ఇంట్లోంచి ఇడ్డెన్ల పాత్ర పట్టుకెళిపోయిందేమిటి?!—మా ఇంట్లోంచి పులుసు గంగాళం పట్టుకెళిపోయి నాలుగు నెలల క్రిందట!—డబ్బుండి కూడా వాళ్ళకి ముష్టి బ్రతుకెలా ఉందో చూడండి!—మనిళ్ళకొచ్చి అన్నీ పట్టుకెళిపోతుందిగానీ మనవసరానికి ఉన్నా ఇవ్వరు!...ఏ వ బాధ నా మనస్సెలాంటిది అంటే, అవతల వాళ్ళు నోరు విడిచి అడిగినప్పుడు ఉండీ కూడా లేదనడం నాకు చేత కాదండీ అరవ కొమ్మలాగ! ఆఖరికి నా స్వంత పనయినా మానుకొని ఇచ్చేస్తాను—...అన్నట్టు ఇప్పుడు మీ ఇంటికి వచ్చిన పనే మరచిపోయేను!—కొంచెం చింతపండుంటే బదులిద్దరూ?—మా ఆయన కొన్న వెంటనే ఇచ్చేస్తాను?" అనడిగింది కామాక్షమ్మ.

కామాక్షమ్మ ఏదో ఓటి బదులడగడానికే వచ్చుంటుందని మొదట్లోనే గ్రహించింది. సీతమ్మ!—అంతలా రమణమ్మను విమర్శిస్తున్న కామాక్షమ్మ, రమణమ్మ కేమాత్రం తీసిపోదన్న సంగతి సీతమ్మకు బాగా తెలుసు!—అదివరకప్పుడే ఓ రెండు నెలల క్రిందట, కామాక్షమ్మ రెండడ్డల కంది పప్పూ, ఓ అడ్డెడు పెసరపప్పూ, ఓవీశెడు పంచదార బదులు పట్టుకెళ్ళి ఆ ఊసే మరచిపోయినట్లు అంతవరకూ ఇవ్వనే లేదు. ఇక చిల్లరగా పట్టుకెళ్ళిన ఉప్పునీ, జీలకర్రనీ,

శ్రీ ఆకుండి నారాయణమూర్తి

ధనియాలనీ—ఇలాంటి వాటికి లెక్కే లేదు. అలా ఆమె పట్టుకెళ్లడమే కాక, తీరా తనకవసరముండి ఏవయినా అడుగుతే రమణమ్మను మించిపోయేటట్లు నిర్మొహమాటంగా లేదని చెప్పేస్తుంది!— ఆ రోజున తన భర్త స్నేహితుడొకడింటికి వచ్చినప్పుడు బియ్యం నిండుకోగా, ఆమె నడుగుతే—"అయ్యో!...అక్కయ్యగారూ, నేనే మీ ఇంటికి దానికోసం వద్దామనుకుంటున్నాననీ" చక్కని భాషలో చెప్పేసింది. పైగా ప్రతీ ఒక్కరినీ విమర్శించుతుందని సీతమ్మ కామెపై కోపం!—నిజానికి కీలుకత్తిపీట కామాక్షమ్మ ఇంట్లో ఓటుందని సీతమ్మకు తెలిసింది. ఇక అడగడానికి అక్కే సమయమని—

"ఈ 'మాగానీండీ!...మీ ఇంట్లో కూడా ఓ కీలుకత్తిపీటుందని రమణమ్మ చెప్పిందండీ!—ఉంటే ఓ మాటిస్తారా?" అనడిగింది.

"ఇదేం కటా!... బాగానే ఉంది. మా ఇంట్లో ఉంటే మీ కియ్యడానికేం పోయింది చెప్పండి?!—...ఆ రోజుల్లో డబ్బుకి కొంచెం కొక్కటంగా ఉండటం మూలాన, అది వాళ్లకి ఆరు రూపాయల కమ్మేశేము. మా ఇంట్లో ఎక్కడుంది?... ఇంట్లో ఉంచుకొని లేదని చెప్పడమే చాలు చాలు!...పైగా మా ఇంట్లో ఉందని కూడా చెప్పిందేమిటి?.. బాగు! బాగు!!

"ఏమో మరి!...మీకు రెండు కత్తిపీటలుండేవనీ— రెండూ మీ కనవసర మవడం చేత ఓటి వారి కమ్మేసెరనీ...ఆ కొన్నది వాళ్ల తమ్ముడిగారికి కావాలంటే ఇచ్చేసేరనీ—మీ ఇంట్లో మాత్రం ఓటుందనీ— ఆమె కా సంగతి బాగా తెలుసుననీ—చెప్పింది."

"ఎంత బొంకులాడి!... నామీద మీకు చెడ్డ అభిప్రాయం కలగడంకోసం అలా చెప్పింది తెలుసాండి!... అబ్బోస్!— ఆడక్కడ... జిత్తులమారిది!!—ఇంతకీ నా సంగతెలాంటిదో మీకు తెలుసు గనక ఫరవాలేదు గానీ—లేకపోతే మనకీ మనకీ చిట్టీ పెడదామనే కదా దానుద్దేశ్యం?"

"అబ్బే!—రమణమ్మ మాటలను ఆధారంగా తీసుకొని నే నమ్మలేదులెండి!— కానీ మీ ఇంట్లో రెండు కత్తిపీటలుండేవని వరసమ్మగారు కూడా చెప్పేరు."

కామాక్షమ్మ గుండె దిగజారినట్లయింది. దానికి సమాధానంకోసం తడుముకోవలసి వచ్చింది. కానీ కొంచెం గడుసుదనం చేత త్వరలోనే తేరుకొని—"ఔను!... రెండు మాయింట్లో ఉండేవి ఒకప్పుడు!— ఆ విషయం నిజమే!—అసలు అందులో ఓటి మా పుట్టింటారిది. అమ్మయ్య మక్కువ నుంచి, మా నాన్నగారికి బళ్లిపేట ట్రాన్స్ఫరు అయినప్పుడు, అక్కడ ఇల్లు దొరక్కపోడంచేత, సాలూరులో దిగి మా ఇంట్లో వారి సామానంతా ఉంచేసేరు. ఆ సామానులతోపాటు వాళ్ళ కీలుకత్తిపీటకూడా మా ఇంట్లో కొన్నాళ్ళుపాటుంది. ఇప్పుడు అక్కడ వాళ్ళకు ఇల్లు దొరకడంచేత ఈమధ్యనే వారి సామానంతా పట్టుకెళిపోయేరు. మాకు మాత్రం ఒక్కటే ఉండేది. ఆ ఉన్న ఒక్కదాన్ని రమణమ్మగారికి అమ్మేసేం!—అంతే!"

"సరే. దానికేంలెండి!—అంతగా కీలుకత్తిపీట దొరక్కపోతే మా రెలాగు కత్తిపీటతోనే మావారిని కోసేయమంటాను. చేతనయితే తను కోస్తారు, లేకపోతే కూలివాళ్ళను పెడతారు. అంతగా కాకపోతే క్రొత్తది కొంటారు!!" అంది సీతమ్మ మంచి మొండాతనంతో.

"సంభ్రంగా ఓటి కొనేసుకుందురూ శాశ్వతంగా ఉంటుంది. ఎందుకొచ్చిన బాధ వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ అడగడము?!— పోయిగా మీలాంటి వాళ్ళకు కూడా సదుపాయంగా ఉంటుంది!" అంది కామాక్షమ్మ కొంచెం కొంచెంగా నవ్వుతూ.

ఏడిపించినట్టుందనుకుంది సీతమ్మ!

చింతపండు అప్పు ఇచ్చినప్పుడు, లోగడ పట్టుకెళ్ళిన బడుళ్ళ విషయమై జ్ఞాపకం చేసి అంతలా అడుగుతుందనుకోలేదు. కామాక్షమ్మ!!—

* * * *

"అయితే సీతమ్మగారూ!... ఎలా అయితేనేం కామాక్షమ్మ కత్తిపీటిచ్చిందన్నమాట!... ఇక నివాళేదో పెద్ద ప్రళయం తప్పదు!" అంది రమణమ్మ అక్కడ గోడను చేరబెట్టి ఉన్న కీలుకత్తిపీటవేపు చూస్తూ.

"అబ్బే! మనఃపూర్వకంగా ఇవ్వాలనుండి ఇవ్వలేదామె!" అంది సీతమ్మ పిల్లాడి కన్నం కలుపుతూ.

సీతమ్మ కూర్చోమని చెప్పకపోయినా తనే స్తంభాని కానుకొని [illegible] కూర్చుంది రమణమ్మ. మళ్ళీ గొంతు సవరించుకొని—"అయితే ఈ కత్తిపీట మీ ఇంటికెలా వచ్చింది" అని అడిగింది.

"మా ఆయన తీసుకొచ్చేరు! మీరు లేదన్న తరవాత మీమాట నాధారంగా చేసుకొని, కామాక్షమ్మగారిని కూడా అడిగేను. ఆమెకూడా అతి మృదువయిన భాషలో లేదని చెప్పేసింది!...కీలుకత్తిపీటక్కడా దొరకలేదని మా ఆయనతో చెప్పేను. ఆయన సరే, నే తెస్తానుండ'ని—ఈ కత్తిపీట తెచ్చేరు. ఎక్కడనుంచి తెచ్చేరని అడిగితే—"కామాక్షమ్మగారింటినుంచే!" అన్నారు. నే నెంతేనా ఆశ్చర్యపోయానంటే నమ్మండి. అయితే మీ కెలావచ్చిందండీ ఇది?—అనడిగాను— 'పాపం, ఆమె భర్తిచ్చేడు అటకమీంచి తీసి!... ఆయన నాకిది ఇచ్చేడన్న సంగతి పాపం కామాక్షమ్మగారికి ఇప్పటికికూడా తెలిసుండదు. అన్నారు." అంది సీతమ్మ నవ్వుతూ.

"చూసేరా!...మరి ఇంట్లో ఉంచుకొనే ఎలా చెప్పిందో!... ఆ కామాక్షమ్మ తత్వమే అలాంటిదని నేమొదటినుంచీ చెపుతున్నానుకదండీ!... పైగా ఈర్ష్య కొద్దీ నా మీద అన్నీ చెపుతూ ఉంటుంది' అంది రమణమ్మ తనో నిజాయితీ గల మనిషి ననే భావం వ్యక్తం అయేలా?

వినపాముల సీతారామయ్య అండ్ కో,

పార్కు రోడ్డు :: విజయవాడ.

బ్రాంచీలు: ఒంగోలు - చీరాల - బాపట్ల - పొన్నూరు - తెనాలి - గుంటూరు - నర్సారావుపేట - మార్కాపురం - ఏలూరు - రాజమండ్రి.

పెట్టరు - పెట్టరు పిల్లింగ్ యింజనులు

* కిర్లోస్కరు పంపులు * వసంత్ చెరుకుగానుగలు

* కిర్లోస్కరు బ్రష్ మోటారు పంపుసెట్లు.

సేల్సు - సర్వీసు గ్యారంటీ.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

For:

Krishna, Guntur, East & West Godavary Dist.

"నిజమే లెండి!...ఆ కత్తిపీట మీ కమ్మేసినట్లూ, అది మీ ఇంట్లోనే ఉందన్న విషయం తను ఋజువుచేయగలనని కూడా చెప్పింది!...మీ కెందు కంత శ్రమ! మీ ఇంట్లోవుంటే ఇయ్యండి. లేకపోతే ఊరుకోండి అని ఖచ్చితంగా చెప్పేసేను."

"మంచిపని చేసేరు!...ఇంత మహా వస్తువూ అరిగి పోతుందనే గాబోలు లేదని చెప్పేసింది. ఏం మహా భాగ్యం గనక!—కానీ ఇప్పుడు దానికి బలే పరాభవం జరిగింది లెండి!...వాళ్లాయిన దానిలాగా కాక చాలా మంచివారు. అదీకాక మీ ఆయన, మా ఆయన, వాళ్లాయన ఒకే ఆఫీసులో గుమాస్తాలుగా పనిచేస్తున్నారు కదండీ!... కురా పరిచయంమీద మీ ఆయనడిగానే ఇచ్చేడాయన. ఇంతకీ ఆ మొగాళ్లకున్న పాటి బుద్ధి మనాడవాళ్లకు లేదండి!... అందుకే మనాడవాళ్ల బ్రతుకు లిలా కాలుతున్నాయి!...చాలా చిన్న విషయాలను పెద్ద విషయాలు చేస్తూ ఒకరిమీ దొకరు పోటీలు చెప్పుకుంటూ ఉండడం మనాడవాళ్లలో ఉన్న ఓ పెద్ద జబ్బు!!...అందులోకి బొత్తిగా ఆకామాక్షమ్మ ఉందే..."

"ఇష్!...ఆగండి రమణమ్మగారూ!... అదుగో కామాక్షమ్మగారు వస్తున్నారు." అంది శీతమ్మ.

కామాక్షమ్మ కూడా లోపలకు వచ్చి కూర్చొంది. పాపం ఆమె ఇంకా గోడవార నున్న కత్తిపీటవేపు చూడలేదు. తరిగి ఉన్న మామిడి కాయలను మాత్రం చూచింది.

"ఆఖరికది ఎలా తరిగించేసేరు?" అనడిగింది.

"బలే!...తెలీనట్లు మాట్లాడుతున్నారే! కత్తిపీట మీ ఇంటినుంచే తెచ్చినట్లు చెప్తున్నారే శీతమ్మగారు!" అంది రమణమ్మ.

"మా ఇంటినుంచా!...ఏదీ?" అని ఇటూ అటూ చూచింది కామాక్షమ్మ.

"మా ఆయన తీసుకొచ్చేరు!...నిన్న సాయంత్రం మీ ఆయన నడగగా పాపం, అప్పుడు అట కెక్కి తీసి ఇచ్చేరుట!... అప్పుడు మీరు వంటింటిలో వంట చేసుకుంటున్నారుట!..."

కత్తిపీట వేపు చూస్తూ నిర్ఘాంతపోయింది కామాక్షమ్మ!—తన పరువు అమాంతంగా రమణమ్మ ముందు నట్టేటిలో కలిపేసినందుకు వాళ్లాయన పిలక పట్టుకొని ఝాడించేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది. కామాక్షమ్మకు—బొంగురు పోయిన గొంతుకతో—"అయితే మా నాన్నగారు వారి సామానులు పట్టుకెళ్లి పోయినప్పుడు ఇది మరచిపోయేరు గాబోలు అటకమీద!...నే నింతవరకూ పట్టికెళ్లిపోయేరనే అనుకుంటున్నాను." అని ఎలానో సమర్థించబోయింది కామాక్షమ్మ.

కామాక్షమ్మ పడుతున్న బాధ చూచేసరికి బాగా నవ్వు వచ్చింది శీతమ్మకు. మళ్లీ అంది—"ఏదో మీ ఇరువురి ధర్మమా అంటూ రెండు కత్తిపీట లుండబట్టి, మా ఆయనా నేనూ కలసి చాలా త్వరగా కోసేసేము!.. ఇక మీ కత్తిపీటలు మళ్లీ అటకమీద పెట్టేసు కోవాలనుంటే, తీసుకుపొండి!" అంది శీతమ్మ కొంచెం కొంచెంగా నవ్వుతూ.

"ఇది కాక ఇంకో టెక్కడదీ?" అని ఆశ్చర్యంతో అడిగింది రమణమ్మ.

"మీ ఆయన్ని కూడా అడిగేరు మా వారు!...ఏదో మంచివారు కాబట్టి ఇచ్చేరు మూలనున్నది పైటకు తీసి!... అదుగో ఆ చాపవారున్నాది మీ కత్తిపీట" అని అంది శీతమ్మ అటువేపు చూపించి నవ్వుతూ!.

రమణమ్మ ముఖం కూడా తెల్లబోయింది. ఇద్దరూ ఉడుకుపోతూసంగా లేచి, గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగేరు. వారి వారి భర్తల అంతు కనుక్కోవేందుకు!!!— ★

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిర్బలత, నిస్సత్తువ శుక్ల నష్టమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 రు॥ డబ్బి రు. 3-4-0 పోస్టేజి 10 అ. వి. సి. ఏ. &కంపెని."ఆయుర్వేదసమాజం" పెరిదేపి-నెల్లూరు జిల్లా.

గనోక్వెల్
అన్నిసెగలకు గంటలలోగుణము
ఈశ్వరఫార్మసీ, రాజమండ్రి.

అబ్బాయి చదువు

(12-వ పేజీ తరువాయి)

"చేరమన్నరోజే బి. ఏ. లో చేరలేదు నన్ను క్షమించండి నాన్నా" అన్నాడు సత్యం.

క్షమించేందుకు ఏముంది? వారి కాళ్లూ వీరి కాళ్లూ పట్టుకు, నూరు రూపాయల గుమాస్తా ఉద్యోగ మిప్పించాడు రామయ్య!

సత్యం కొన్నిరోజులు బాధ పడ్డాడు, కాని అలవాటయింది ఆ ఉద్యోగమే!

కాని ఇంతడబ్బు పోసికూడా, కొడుకును నూరురూపాయల గుమాస్తాగా చేశానే అన్న రామయ్య దిగులు, "ఏనాటికైనా మా నాయన ఆఫీసర్ అయి అయిదొందలన్నా సంపాయించడా" అన్న" సుందరమ్మ ఆశమాత్రం తీరనివి. ★

ఉమా బొత్తాములు

బంగారు రేకు కలియక లోహముపైన కవరింగుచేసి తయారుచేయబడినది. జీవితకాల పర్యంతము తృప్తినిచ్చును.

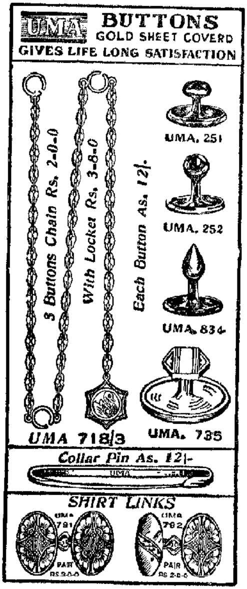

కోరువారికి క్యాటలాగు ఉచితము.

ఉమాగోల్డు కవరింగ్ వర్క్సు,

ఉమామహల్ : మచిలీపట్టణము.

ఉమాగోల్డు కవరింగువర్క్సు పోస్టాఫీసు

టెలి : "ఉమా" మచిలీపట్టణము

Tele. 'U M A' Masulipatam.